

ת"פ 5811/08/22 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד רפאל עמר (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 5811-08-22 מדינת ישראל נ' עמר (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד מאירי לב
נגד הנאשם		רפאל עמר (עציר)-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד איילת דואן

גזר דין

רקע

- ביום 29.5.23 במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
- במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן, היה הנאשם אסיר בכלא אשל והמתלונן, מר פנחס בראון, שירות כסוהר בכלא. ביום 31.12.21 בשעה 17:50, בכניסה לאגף 11 בכלא, בדק המתלונן את הנאשם באמצעות מכשיר המגנומטר. במעמד זה, תקף הנאשם את הסוהר בכך שתפס את המגנומטר בידו האחת, ובידו השנייה תפס בזרועו של המתלונן ומשך אותו לעברו. בתגובה למעשיו, הדף המתלונן את הנאשם, והנאשם החל להתפרע עם ידיו ורגליו.
- במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה עונשית וסוכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח.

טיעוני הצדדים

- ב"כ המאשימה** הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/2) ואת רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1) בטיעוניה תיארה את המעשים שבוצעו על ידי הנאשם ועמדה על הערכים המוגנים שנפגעו. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ציינה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות סמים ואלימות ועתרה לעונש ברף האמצעי-עליון של המתחם, במצטבר לעונש מאסר שמרצה כיום, מאסר על

תנאי, קנס והתחייבות.

5. **ב"כ הנאשם**, פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו בביצוע המעשים שחסכה זמן שיפוטי ולקיחת אחריות על מעשיו. הסנגור ציין כי הנאשם נענש באופן משמעותי על מעשיו בין כתלי בית הסוהר. הסנגור עתר למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם ולשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, וככל שיוטל עונש מאסר בפועל, ביקש להתחשב בנאשם משום שהמאסר ירוצה מאחורי סורג ובריאח ולא בדרך של עבודות שירות.

6. **הנאשם**, לדבריו ביקש סליחה מהסוהר. עוד מסר כי הסוהר המשיך להתנכל אליו על אף שהתנצל בפניו, גם לאחר שנענש על מעשיו במסגרת בית הסוהר. הנאשם שיתף בנסיבותיו האישיות ומסר כי על אף בקשותיו לעזרה מקצועית, הוא אינו מקבל טיפול.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בקביעת מתחם העונש על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים

8. בעבירת תקיפת עובד הציבור, הערך החברתי שנפגע הוא שמירה על כבוד האדם, שלמות הגוף וביטחון. משמדובר בעובדי ציבור הרי שפגיעה בהם כמותה כפגיעה בתפקוד התקין של השירות הציבורי, שלטון החוק והשמירה על ביטחונם ויכולתם של אנשי רשויות אכיפת החוק לבצע את תפקידם ללא מורא ומבלי שיפגעו. ברע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.3.11), נקבע כי:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם."

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו

9. מכתב האישום עולה כי מדובר באירוע ספונטני וקצר, במהלכו תקף הנאשם את הסוהר, ללא כל סיבה, בעת שביצע עבודתו נאמנה וערך בדיקה על גופו של הנאשם באמצעות מכשיר המגנומטר טרם כניסתו לאגף. הנאשם לא חדל ממעשיו גם לאחר שהמתלונן הדף אותו, אלא המשיך להתפרע עם ידיו ורגליו.

מעשי הנאשם לא הותירו חבלות בגופו של המתלונן ומעשיו אינם ברף הגבוה של עבירת התקיפה. עם זאת, בהתנהגותו יש משום הפרעה לעבודת הסוהרים, והגדלת פוטנציאל החיכוך שממילא מובנה לתוך עבודת הסוהרים בין כותלי הכלא.

10. נוכח האמור, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני-נמוך.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בכל הנוגע למדיניות הענישה בעבירות תקיפה, נקודת המוצא היא כי עונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת תקיפת עובד ציבור הוא שלוש שנות מאסר.

12. בענייננו, מצאתי לנכון לציין מפסיקת בית המשפט העליון את רע"פ 5750/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.8.2018), בו הורשע הנאשם בעבירת תקיפת עובד ציבור בכך שאחז בבסיס עליו מונח קומקום חשמלי והיכה באמצעותו בראשו של סוהר שנכנס לתא. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר ועונשו נגזר לשלושה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור הנאשם על הכרעת הדין נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. ברע"פ 5458/12 **ליכטמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.7.12), הורשע הנאשם בתקיפת רופא ואחות בבית חולים. יצוין כי הנאשם באותו מקרה ביצע מעשים ברף חומרה גבוה מזה של הנאשם שבענייננו. עם זאת הנאשם שם היה נעדר עבר פלילי, לקח אחריות ושיקם את חייו. בית המשפט העליון אישר עונש בן 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

מפסיקת בית המשפט המחוזי אפנה לע"פ (מחוזי ת"א) 7670/09 **קומע נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.10.09), שם הורשע הנאשם בתקיפת פקח שגרר את רכבו. הנאשם, בעל עבר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 6 חודשים ואף הופעל כנגדו מאסר מותנה. בע"פ 23164-02-15 **טור סיני נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.6.15) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שהכה בפניה של פקחית חניה, אשר עמדה לרשום לו דו"ח. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנתיים מאסר בפועל ועונשו של הנאשם נגזר ל-4 חודשי מאסר בפועל. ערעור על גזר הדין התקבל חלקית כך שהנאשם נשא את המאסר בעבודות שירות.

מפסיקת בית משפט השלום אפנה לת"פ 3791-08-18 **מדינת ישראל נ' חזן** [פורסם בנבו] (19.12.19), שם הורשע הנאשם בעבירות אלימות נגד פקח, ברף גבוה מאשר בענייננו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 ח' מאסר. בת"פ 50539-01-20 **מדינת ישראל נ' קידר** [פורסם בנבו] (18.1.21) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שירק בפניו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות ועונשו נגזר לחודשיים מאסר בפועל. בת"פ 25803-03-22 **מדינת ישראל נ' תיהאוי** [פורסם בנבו] (13.6.22) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שהיכה בראשו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל ועונשו נגזר לשלושה חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש שריצה באותה העת.

13. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, ובנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש הראוי נע מאסר קצר ביותר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

14. על נאשם המבקש לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. [ראו למשל: רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל] בעניינו אין אינדיקציה כלשהי להליך שיקומי, משום שהנאשם לא עבר טיפול.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

15. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם שבפני בעל עבר פלילי מכביד בעבירות סמים, נשק, איומים ואלימות, וזאת ביחס לגילו הצעיר. הנאשם ביצע את המעשים בעת שנשא עונש מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים בגין ביצוע עבירות סמים.

הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו, התנצל בפני הסוהר וחזר על התנצלותו בבית המשפט.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

נוכח נתונים אלו, הרי שהעונש הראוי הינו ברף הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

16. בנוגע לאופן ריצוי המאסר, בהתאם לסעיף 45 (ב) לחוק העונשין, מקום בו נאשם נידון למאסר ובטרם סיים לשאת את עונשו חזר ונידון למאסר, מוסמך ביהמ"ש להורות כי עונש המאסר בפועל שהושת על הנאשם בתיק דנן, ירוצה במצטבר למאסר בפועל אותו מרצה הנאשם.

17. בהיעדר טעמים להשתת עונש המאסר בחופף ומשביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב אישום זה ללא קשר לעונש המאסר שמרצה כעת, עונש המאסר ירוצה במצטבר לעונש שמרצה כעת.

סוף דבר

18. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, ומשהנאשם עצור כעת במסגרת תיק אחר וסנגורו טען בפני כי עונש המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

- ב. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת הפרעה לעובד ציבורי.
- ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות נגד עובד ציבור.
- ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם החל מיום 1.12.23 ובכל אחד לחודש שלאחריו, בעשרה תשלומים חודשיים שווים.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ג, 17 יולי 2023, במעמד הצדדים.